

Evangelí del divendres de la setmana XXVI de durant l'any: laments divins

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XXVI de durant l'any. “Qui us escolta a vosaltres, m'escolta a mi”.

També actualment som testimonis de grans meravelles que el Senyor realitza en nosaltres i en persones properes. Ens demana que tinguem els sentits desperts per escoltar-lo. La veu del Senyor es distingeix perquè ens convida a

treure allò millor de cadascun de nosaltres amb una exigència amable.

Evangelí (Lc 10, 13-16)

Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida!
Si a Tir i a Sidó s'haguessin fet els miracles que s'han fet entre vosaltres, ja fa temps que, en senyal de penediment, s'haurien assegut a la cendra, s'haurien posat roba de sac i s'haurien convertit. Per això el judici serà més suportable per a Tir i Sidó que per a vosaltres. I tu, Cafarnaüm, ¿et penses que seràs enaltida fins al cel? Al país dels morts, baixaràs! Qui us escolta a vosaltres, m'escolta a mi. Qui us rebutja a vosaltres, em rebutja a mi, i qui em rebutja a mi, rebutja el qui m'ha enviat.

Comentari

El Senyor obre el cor amb planys d'amor. Després d'haver instruït setanta-dos deixebles per a la primera missió apostòlica, es lamenta de la duresa de cor i de la ceguesa davant l'anunci de l'arribada del Regne de Déu d'aquelles ciutats que havien presenciat tants miracles tan grans. Per remoure'ls, el Senyor els parla del judici i de l'infern, de la reprovació dels qui rebutgen la pau, que es manifesta en el Crist, nostre Senyor.

Avui continuem essent testimonis de grans miracles, no només en les causes de beatificació o de canonització; també de tantes meravelles que obra la gràcia en nosaltres i en persones properes. Si no fos així, hauríem de clamar: “Senyor, fes que hi vegi!” (Mc, 10, 51) Que vegi les meravelles que realitza la teva misericòrdia.

És possible que el Crist passi sovint al nostre costat i ens parli a través de les paraules d'un amic o d'un prevere i no hi parem atenció o menyspreem allò que ens diuen, perquè els nostres pensaments són uns altres. Ve bé en aquests casos recordar el que ens diu l'Esperit Sant a la Sagrada Escriptura: “Avui, quan escolteu la seva veu, no enduriu els cors com en el temps de la rebel·lió” (*He*, 3, 15; cf. *Sl* 95, 8). Hem d'obrir de bat a bat les portes al Crist.

La veu del Senyor es distingeix perquè ens convida a treure el nostre millor jo en els diferents moments de la vida, amb una exigència amable. I ho fa perquè està en joc la nostra felicitat i la dels altres. No només la mala voluntat és causa de l'enduriment del cor; també la desídia, la mandra que mena a rebutjar les peticions divines amb un “no” o amb un “demà”[1].

[1]cf. Sant Josepmaria, *Camí*, n. 251

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Artur Voznenko - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
divendres-de-la-setmana-xxvi-de-
durant-lany-laments-divins/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-divendres-de-la-setmana-xxvi-de-durant-lany-laments-divins/)
(15/03/2026)